

בול ראש פנה

Rosh Pinna Stamp



24

ה ש י ר ו ת ה ב ו ל א י

תל אביב-יפו • ירושלים • חיפה

PHILATELIC SERVICES

JERUSALEM • ISRAEL

Rosh Pinna, one of the first pioneering colonies established in Eretz Israel, founded by a group of exalted Jewish settlers who wished to transform the desolate rocks of the Holy Land into productive soil and a source of livelihood for themselves and their descendants.

At the dawn of Jewish colonization, when the country was ruled by the Turks, the pioneers of Rosh Pinna wrote a chapter of great daring in the history of Jewish revival. A group of Jews from the neighbouring town of Zefat (Safed), dreaming of living on the land and working the soil, bought a strip of rocky ground next to the Arab village of Jauni, at the end of a steep, winding track and, in 1878, a few families climbed down this path and settled by the side of the Arab villagers in the poor houses they had purchased together with the land. Armed with great hopes, but without experience of agricultural life, they started a gruelling undertaking with which they were unable to cope. They altered the name Jauni, whose meaning and origin are obscure, into Ge Oni — "Valley of my Strength" in Hebrew. Troubles and ordeals dogged them from their first steps. After only a short time when their meagre resources were exhausted, the remote little settlement disintegrated and its dispirited inhabitants abandoned the place.

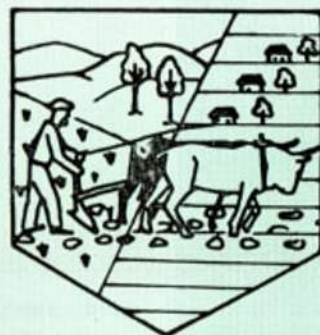
At the same time as the little village was struggling for survival, the Jewish population of far-away Rumania was experiencing a Zionist revival. Many decided to sail to Eretz Israel and settle on the land. And, eighty years ago, in 1882, after many tribulations, a small caravan of immigrants reached desolate Ge Oni. With high hopes they started building new homes. The barren soil did not dampen their enthusiasm. Confident in ultimate victory and in their ability to lay the corner-stone of a new and better life for generations to come, they called their settlement Rosh Pinna, (Corner-Stone), after the verse of the Psalmist: "... The stone which the builders rejected, is become the head corner-stone".

Conditions were hard beyond imagination but, by tenacity and sheer will to survive, the settlers by and by overcame all difficulties and the little remote village continued its precarious existence. For many years it could be reached only on foot or horseback over a number of perilous pathways. Later, when a somewhat wider track was laid, carts harnessed to donkeys or mules could be used and in this primitive carriage the settlers moved to and from their village dogged by constant dangers everywhere. Gradually the village became a base for other pioneers coming to settle in the surroundings and the little village slowly emerged from its loneliness and turned into a centre of colonization for the whole of Upper Galilee.

Today Rosh Pinna, with a population of 700 stands at an important crossroad in Upper Galilee, where the Tiberias - Metulla highway, the main thoroughfare in northern Israel, bifurcates west to Zefat, then continues over the heights of Galilee to the shore of the Mediterranean Sea.

Rosh Pinna lies about 425 m above sea-level and 637 m above the level of nearby Sea of Galilee. It commands a striking view of the snowy top of Mount Hermon, in the north-east, over the Valley of Hula, once a swampy waste, now dotted by many villages, to the mountains of Golan and Bashan in the east.

Dr. Zev Vilnay



על כתף הר המשקיף על פני נוף נהדר, שוכנת ראש פנה — אחת המושבות הראשונות בארץ ואם היישובים החקלאיים בגליל — יצירה חלוצית נעלה של יהודים בעלי חזון ובעלי רצון עז להפוך טרשים למקורות חיים.

במעלה ההר התלול נמשך רחובה הראשי של המושבה וממנו מסתעף רחוב מזרחה — הוותיק ורחוב דרומה — החדש. בצדיהם בתי התושבים — איכרים עובדי אדמה. ברחוב הראשי, גינה ציבורית ומצבת זיכרון לבנים שנפלו במלחמת הקוממיות. במרומי המושבה, בצלע ההר החשוף ובצד גיא קטן, שרידי הכפר הערבי ג'עוני שבו היתה ראשיתה של ראש פנה, לפני יותר משמונים שנה.

ראשיתה של המושבה מהווה פרק רב-העזה וסבל בשחר ההתיישבות החקלאית היהודית בארץ תחת שלטון התורכים. עוד בטרם היות ישוב יהודי חקלאי, מלבד מקווה ישראל — בית הספר החקלאי בדרום, התעוררו יהודים בצפת — עיר המקובלים, והחליטו לצאת אל הכפר כדי לחיות חיי איכרים ולהתפרנס מיגיע כפיים. הם רכשו משכניהם הערבים שטח אדמה סלעית בתחום הכפר ג'עוני, הסמוך לעירם, ובשנת תרל"ח—1878 התיישבו משפחות אחדות בשיפולי הכפר, בבתים דלים שנרכשו יחד עם האדמה, והתחילו בחייהם החקלאיים החדשים. על יסוד השם הערבי ג'עוני קראו היהודים ליישובם החדש, "גיא אוני" — הגיא שבו השקיעו את אונם וכוחם. עם העליה על אדמתם התחיל גם סבלם וצרות רבות שהטרו עליהם. הם ביקשו את עזרתם של נדיבים, אולם העזרה לא הגיעה. היישוב הבודד והנידח התחיל להתפורר ואנשיו עזבוהו מתוך אכזבה ויאוש.

באותם הימים כשהמושבה גיא אוני נלחמה קשות על קיומה הדל, התחילה ההתעוררות הציונית בקרב יהודי רומניה הרחוקה. רבים מהם החליטו לעלות אל ארץ הקודש ולהניח יסוד ליישובים חקלאיים. אחרי טיולטולים רבים הגיעה קבוצת עולים מרומניה אל אדמת גיא אוני. הדבר היה בשנת תרמ"ב—1882, המתיישבים התחילו במרץ לבנות את בתיהם ולעבד את אדמת הטרשים ובחזונום ראו את המקום כיסוד ופנה לחייהם החקלאיים בארץ האבות. הם שינו את שם היישוב ל"ראש פנה", לפי דברי תהילים: "אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה" (תהילים קי"ח, כ"ב).

תנאי החיים היו קשים והצרות היו רבות, אולם ברצונם העז ובמסירותם הגדולה התגברו עליהם מתיישבי ראש פנה והמשיכו בחייהם.

בתקופה הקשה ביותר בא הברון רוטשילד לעזרתה של ראש פנה הדוויה וזה עודד את איכריה והגביר את רצונם להמשיך בעבודתם הקשה. המקום התחיל לשמש בסיס לעולים חדשים שהניחו יסודות ליישובים בסביבה והמושבה הנידחת יצאה מבידודותה והיתה למרכז ההתיישבות החדשה בהרי הגליל העליון.

ראש פנה נמצאת על פרשת-כבישים חשובה ביותר בגליל העליון המזרחי. בצדה עובר הכביש הראשי מטבריה — בדרום, אל מטולה — בצפון, והוא ציר התנועה החשוב ביותר בצפונה של ישראל. מכביש זה מסתעף בראש פנה כביש אחר מערבה, העובר לאורך רחובה הראשי לצפת השכנה, אל מרומי הגליל ואל איזור החוף.

ראש פנה שוכנת בגובה של כ-425 מ'. מעל פני הים. רחובה הראשי הוא התלול ביותר מכל הרחובות שביישובינו החקלאיים.

המושבה צופה על פני נוף גלילי נהדר, מהיפים ביותר בישראל. צפונה-מזרחה מתנשא הר החרמון בכל הדרו ופסגתו השיאון מכוסה שלגים כמעט בכל ימות השנה. לרגליו משתרע עמק החולה, הזרוע ליישובים רבים שצצו לאחר יבוש הביצות. מזרחה מתרוממים הרי הגולן והבשן, המפורסמים מתקופת המקרא.

ד"ר זאב וילנאי



A FARMSTEAD

בנייני משק



המושבה, עם החרמון
ברקע

THE VILLAGE WITH
MT. HERMON IN THE
BACKGROUND



רחוב בראש פנה הישנה
STREET OF OLD
ROSH PINNA



מראה כללי של המושבה
מצד מזרח
GENERAL VIEW FROM THE
EAST